

“ ...

Davacı ... vekili 25/11/2019 tarihli bilirkişi raporuna beyan dilekçesinde Anayasaya aykırılık iddiasında; dava konusunun dayanağını teşkil eden 926 sayılı Türk Silahlı Kuvvetleri Personel Kanunu'nun 112 nci maddesinin; “...Durumları yukarıdaki fıkralara uyanlar ile Türk Silahlı Kuvvetleri'nden her ne şekilde olursa olsun mecburi hizmet yükümlülüğünü tamamlamadan ayrılan veya ilişkisi kesilen subay ve astsubaylar (Türk Silahlı Kuvvetlerinde görev yapamaz şeklinde sağlık raporu alanlar ile vazife malulü olarak Türk Silahlı Kuvvetlerinden ayrılanlar hariç), her yıl kuvvet komutanlıkları, Jandarma Genel Komutanlığı ve Sahil Güvenlik Komutanlığı tarafından belirlenen; askeri öğrenci, subay ve astsubay nasbedildikten sonra kendilerine yapılan öğrenim, eğitim ve yetiştirme masraflarını, yükümlülük sürelerinin eksik kalan kısmı ile orantılı olarak kanuni faizi ile birlikte tazminat olarak öderler. Öğrenim, eğitim ve yetiştirme masraflarının hangi unsurlardan oluşacağı ve tahsiline ilişkin usul ve esaslar; Milli Savunma, İçişleri ve Maliye Bakanlıkları tarafından müştereken yürürlüğe konulacak yönetmelikte belirlenir...” şeklindeki düzenlemesine göre; sağlık durumları sebebiyle kendilerine “Türk Silahlı Kuvvetlerinde Görev Yapamaz” şeklinde rapor verilenler ile müvekkil gibi sağlık durumu sebebiyle “Sınıfı Görevini Yapamaz” raporu verilenler arasında TSK dan ayrılma durumunda ödenecek tazminata ilişkin olarak ayırım yapılmadığını, birinci durumdakilerden tazminat talep edilmezken müvekkili gibi ikinci durumda olanların ise kalan mecburi hizmet süresiyle orantılı olarak tazminat ödeyecekleri hüküm altına alındığını, bu durumun Anayasa'nın 10 ncu maddesinde düzenlenen Kanun Önünde Eşitlik ilkesine açıkça aykırılık ettiğini, her iki şekilde rapor alarak kendilerine malullük hakkı tanınan ve her biri aynı statüde yani TSK da görevli subay olan personellerin hiç biri kendi kusurlarından dolayı sağlıklarını kaybetmedikleri halde, her iki durumdaki personele de emeklilik hakkı tanınmasına rağmen, müvekkilin konumundakilerden aynı zamanda tazminat adı altında öğrenim masrafı talep edilmesi, aynı hukuksal statüde olup gerek hizmetin etkisiyle gerekse bünyesel sebeplerle sağlığını yitirmesi durumunda birinden öğrenim masraflarının tazminat olarak talep edilmezken diğerinden talep ediliyor olmasının kanun önünde eşitlik ilkesine aykırı olduğunu, bu sebeple, Anayasa Hükmündeki; “...Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar...” ilkesine aykırı olan dava konusu işlemlerde, Anayasaya aykırılık iddiamız ciddi kabul edilerek, dava konusunu teşkil eden 926 sayılı kanunun yukarıda aktarılan ilgili hükmünün iptali için Anayasa Mahkemesine somut norm denetimi yoluyla müracaat edilmesini talep etmiştir.

GEREKÇE: Mahkememiz de davacı Ümit Turan vekilinin iddialarını yerinde görmüştür. Zira vazife malullüğü de normal malullük de davacı pozisyonunda olan bir kişinin emeklilik hakkı kazanmasını sağlarken, 926 sayılı Kanun m. 112'deki “vazife malulü olarak TSK'dan ayrılanlar hariç” ibaresindeki ayırım sebebiyle normal malul olanlar, kendilerinden zorunlu hizmet tazminatı alınması korkusundan dolayı emekli olamamaktadır. Bu, Anayasanın 10. maddesi ve ayrıca 18. maddesine aykırı olup kanun metninin yeniden düzenlenmesi için iptali gerekir.

SONUÇ VE İSTEM : Yukarıda açıklanan nedenlerle;

926 sayılı Kanunun 112. maddesinde yer alan “Vazife malulü olarak TSK'dan ayrılanlar hariç” ibaresinin Anayasanın 10. ve 18. maddelerine aykırı olduğunun tespiti ile iptaline karar verilmesi arz olunur.”